

Publicerad 2008-07-23 18:04 av jahpop

Hjälplös fånge

Om du lilla vän orkar skratta ett tag och blir då bunden i sängen. Utav skrik och bråk och glada tillrop du ger, men vem orkar lyssna, vem orkar ens det?

Ja du lilla vän, ensam i världen och ensam i allt, vad hände egentligen?

Vad kunde gå så fruktansvärt fel att du, lilla du blev fånge bland alla eld och lågor.

Fångad bland ditt och mitt som inte ens fanns, bara var en dröm, en mardröm du drömde.

Ja jag vet lilla vän, det var en mardröm du drömde. En mardröm som blev sann.

Jag vet drömmar blir sällan sanna, men nu blev den sann och du visste inte ens hur det till.

Inte jag heller, men att mardrömmen blev sann är ett faktum.

Om du lilla vän, skratta nu och gråt när månen går ner och solen går upp, men gråt ej sönder dina fina ögon min vän.

Att du blev en fånge bland demoner och rök är tyvärr en sanning som aldrig kulle ha blivit sann, men du lilla vän, du är fast nere i det mörka, svarta.

Och tankarna, visst var de gladare förr? Visst var inte drömmen sanning på samma sätt som nu?

Så gråt lilla vän, gråt tills solen har gått upp och månen ej syns mer. Men när blev du fånge nere hos djävulen? Varför blev det du och inte jag?

Jag ville ju så mycket, jag ville mer än du, u bara stod där likt ett spöke och såg på. Såg på alla mina rörelser allting jag sade och det jag än gång gjorde, men du lilla vän, du blev kvar bland dina demoner. De kedjade fast dig med dina drömmar som aldrig blev sanna, ty de blev stulna av demonernas hem.

Drömmarna som en dag skulle bli sanna, men nu, nu är det bara stoft som inte går att sopa upp.

En hjälplös fånge likt en fågel som är på sin flykt, likt ett spöke som bara blev dimma och sen bara försvann och blev till drömmar du ej någonsin kan nå.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren jahpop med Poeter.se id #23334 innehar upphovsrätten